

कृच्छ्राद्वाक्यं प्रत्युत्तरं वाक्यमभ्युद्गिरन्नुच्चारयन् ॥ १६ ॥ १७ ॥ येनां जनादेवी सुप्रजाः सुपुत्रवती ॥ १८ ॥ आर्यपुत्रौ राघवौ ॥ १९ ॥ आर्य जांबवन् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥
जीविताशाततो भवेत् जीवनहेतोस्ततएवलाभसंभवादिति भावः ॥ २३ ॥ २४ ॥ विव्यथितेन्द्रियः विशेषेण व्यथितानीन्द्रियाण्यस्य सः ॥ २५ ॥ २६ ॥ विक्रमपर्याप्तः

विभीषणवचः श्रुत्वा जांबवानृक्षपुंगवः ॥ कृच्छ्राद्भ्युद्गिरन्वाक्यमिदं वचनमब्रवीत् ॥ १६ ॥ नैर्ऋतेन्द्रमहावीर्यस्वरेण त्वाभिलक्ष्ये ॥
विद्वगात्रीः शितैर्बाणैर्नत्वां पश्यामि चक्षुषा ॥ १७ ॥ अंजना सुप्रजायेन मातरि श्वाच सुव्रत ॥ हनूमान्वा नरश्रेष्ठः प्राणान्धारयते क्वचि
त् ॥ १८ ॥ श्रुत्वा जांबवतो वाक्यमुवाचे दं विभीषणः ॥ आर्यपुत्रावति क्रम्य कस्मात्पृच्छसि मारुति ॥ १९ ॥ नैव राजनि सुग्रीवेनांगदे
नापिराघवे ॥ आर्यसंदर्शितः स्नेहो यथा वायुसुते परः ॥ २० ॥ विभीषणवचः श्रुत्वा जांबवान्वाक्यमब्रवीत् ॥ शृणु नैर्ऋतशार्दूलयस्मा
त्पृच्छामि मारुति ॥ २१ ॥ अस्मि जीवतिर्वीरितुह नमप्यहतं बलं ॥ हनूमत्पुद्गलितप्राणे जीवन्तोऽपि मृता वयं ॥ २२ ॥ धरते मारुतिस्तान्मा
रुतप्रतिमो यदि ॥ नैश्चानरसमो वीर्ये जीविताशाततो भवेत् ॥ २३ ॥ ततो वृद्धमुपागम्य विनयेनाभ्यवादयत् ॥ गृह्य जांबवतः पादौ हनू
मान्मारुतात्मजः ॥ २४ ॥ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं तदा विव्यथितेन्द्रियः ॥ पुनर्जातिमिवात्मानं मन्यतेऽप्युवगोत्तमः ॥ २५ ॥ ततो ब्रवीन्महा
ते जाह्नूमंतं स जांबवान् ॥ आगच्छ हरि शार्दूलवानरांस्त्रातुमर्हसि ॥ २६ ॥ नान्यो विक्रमपर्याप्तस्त्वमेषां परमः सखा ॥ त्वत्पराक्रमका
लो यन्नान्यं पश्यामि कंचन ॥ २७ ॥ ऋक्षवानरवीराणामनीकानि प्रहर्षय ॥ विशल्यो कुरु चाप्येतौ सादितौ रामलक्ष्मणौ ॥ २८ ॥ गत्वा
परममध्वानमुपर्युपरिसागरं ॥ हिमवंतं नगश्रेष्ठं हनूमन्गंतुमर्हसि ॥ २९ ॥

मित्युपरियोगेष्वर्थे द्वितीया ॥ २९ ॥

पर्याप्तविक्रमः ॥ २७ ॥ सादितौ पीडितौ ॥ २८ ॥ सागर